

Łódź, 09.12.2018 r.

Dr hab., prof. Uł Iwona Janicka
Instytut Psychologii
Uniwersytet Łódzki

**Recenzja dorobku i osiągnięć naukowych dr Magdaleny Błażek w postępowaniu
habilitacyjnym prowadzonym w Instytucie Psychologii Uniwersytetu Gdańskiego**

Pani dr Magdalena Błażek jest absolwentką Uniwersytetu Gdańskiego. Studia psychologiczne ukończyła w 1987 roku i w tym samym roku została zatrudniona na stanowisku asystenta w Instytucie Psychologii Wydziału Nauk Społecznych UG. Rozprawę doktorską pt. „Właściwości planowania a skuteczność realizacji celów”, przygotowaną pod kierunkiem prof. dr hab. Tadeusza Mądrzyckiego, obroniła w 2001 roku w Uniwersytecie Gdańskim uzyskując tytuł doktora nauk humanistycznych. Od 2001 r. pracuje na stanowisku adiunkta w Zakładzie Psychologii Społecznej i Psychologii Osobowości, a od 2005 r. w Zakładzie Psychologii Osobowości i Psychologii Sądowej Instytutu Psychologii UG. Należy zaznaczyć, że dr M. Błażek w latach 1991 - 2016 realizowała również zadania związane z praktyką psychologiczną. Była biegłym Sądu Okręgowego w Gdańsku oraz pełniła funkcję Kierownika Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno-Konsultacyjnego, który od 2016 r. został przemianowany na Opiniodawczy Zespół Sądowych Specjalistów Sądu Okręgowego w Gdańsku. Zajmowała się opiniowaniem psychologicznym w sprawach rodzinnych. Jednocześnie prowadziła badania empiryczne w toku trwania procedur rozwodowych, opiekuńczych oraz ostatecznego rozstania małżonków – rozwodu. Celem takich zintegrowanych działań była ocena funkcjonowania indywidualnego i rodzicielskiego rozstających się małżonków.

1. Ocena głównego osiągnięcia

Przedstawionym do recenzji głównym osiągnięciem naukowym, stanowiącym podstawę wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego (zgodnie z art.16 ust.2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1789) jest cykl publikacji dotyczących funkcjonowania rodziny w sytuacji kryzysu rozwodowego, zatytułowany „Kryzys rozwodu -

analiza psychologiczna funkcjonowania dorosłych i dzieci z uwzględnieniem diagnozy więzi rodzinnych". Na osiągnięcie to składają się dwie monografie, trzy artykuły w czasopismach z listy B, trzy rozdziały w pracach zbiorowych oraz dwie metody – zestaw technik do diagnozy więzi rodzinnych dzieci i młodzieży oraz Test Relacji Rodzinnych (TRR). Wszystkie publikacje, zgłoszone w ramach osiągnięcia, odnoszą się do analizy sytuacji rozwodowej.

Wśród wyróżnionych monotematycznych publikacji Habilitantki szczególne zainteresowanie budzi współautorska (drugi autor - Aleksandra Lewandowska-Walter) monografia pt. *„Rozwód jako proces. Perspektywa dorosłych i dzieci”*, wydana w 2017 r. przez Wydawnictwo Difin. Monografia porządkuje wiedzę związaną z małżeństwem, rodziną i kryzysem rozwodowym. Można tu wyróżnić cztery kluczowe obszary. Pierwszy, zorientowany głównie na dorosłych, obejmuje wybrane czynniki powodzenia związku, dynamikę relacji oraz przyczyny i fazy rozwodu ze wskazaniem na wieloaspektowość procesu rozwodowego. Drugi obszar poświęcony jest sytuacji dziecka w procesie rozwodowym i konsekwencjom rozstania rodziców. Trzeci dotyczy współpracy rodzicielskiej rozwiedzionych partnerów. Opisana tu została opieka naprzemienna oraz efekt braku gotowości do wspólnego wypełniania roli rodzicielskiej, co określane jest jako „strużowanie”, „bramkowanie”. W obszarze czwartym znalazły się zagadnienia wsparcia rodzinnego, pozarodzinnego oraz specjalistycznego w procesie radzenia sobie kobiet, mężczyzn i dzieci z sytuacją rozpadu rodziny.

Na uwagę zasługuje, zamieszczony w monografii, autorski model adaptacji do rozwodu. Ujmuje on, zorientowane na jednostkę, etapy procesu rozwodowego t.j. gotowość do rozstania, gotowość do podjęcia współpracy rodzicielskiej oraz gotowość do wejścia w nowe związki. Co ważne, te trzy stany gotowości nie muszą być takie same u obojga partnerów. Często gotowość partnerów jest różna na różnych etapach procesu rozwodowego, co zwykle skutkuje długotrwałą walką w sądzie. Słusznie zwrócono uwagę na szeroki zakres uwarunkowań osiągania wspomnianych stanów gotowości. Ocena procesu rozwodowego wymagała również rozpatrywania złożonego układu relacji między osobami dorosłymi - kobietami i mężczyznami oraz między rodzicami i dziećmi. Niewątpliwie proponowany model ma charakter nowatorski i oryginalny. Nie eliminując formalnych etapów rozwodu, koncentruje się na aktualnych potrzebach osób rozwodzących się, ich możliwościach rozwojowych i przystosowawczych. Jednocześnie dobrze wpisuje się w dotychczasowe badania poświęcone rodzinie w sytuacji kryzysu. Należy zaznaczyć,

że wspomniana monografia stanowi wyczerpujące kompendium wiedzy związanej z ważnymi i możliwymi etapami zmian w rodzinie, w sytuacji kryzysu rozwodowego. Przystępna forma prezentacji złożonej tematyki rozvodu pozwala sądzić, że będą nią zainteresowani nie tylko profesjonalści, ale również osoby rozwodzące się i rozważające wyjście z rodziny.

Druga monografia zatytułowana „*Diagnoza więzi rodzinnych dzieci i młodzieży*” ma charakter podręcznika wydanego, przez Pracownię Testów Psychologicznych i Pedagogicznych, w 2013. Treści w nim zawarte świadczą o umiejętności łączenia wiedzy naukowej z praktyką psychologiczną. Zestaw technik zabawowych do diagnozowania relacji z innymi i emocji dziecka został poprzedzony, dobrze przygotowanym, wprowadzeniem naukowym obejmującym dwa ważne rozdziały, *Dziecko w systemie rodzinnym w kryzysie* oraz *Zabawa w procesie diagnozy i terapii dziecka*, wyjaśniające i uzasadniające proponowaną dalej część praktyczną. W rozdziale pierwszym zostały opisane: systemowe ujęcie rodziny, jej model strukturalny i style przywiązania jako podstawa kształtowania się więzi uczuciowych. Odwołano się, co jest szczególnie cenne, do mniej znanych na gruncie polskim, teorii. Tu na uwagę zasługuje teoria Bezpieczeństwa Emocjonalnego, Edwarda M. Cummings`a i Patricka T. Davies`a, i jej model powiązania pomiędzy destruktywnym konfliktem małżeńskim a konsekwencjami psychologicznymi dla dziecka. Jako nowatorski wkład do tej części pracy można uznać zaproponowane style radzenia sobie dzieci z sytuacją rozvodu. Z kolei w rozdziale drugim dokonany został przegląd roli zabawy w paradygmacie teorii psychoanalitycznej, poznawczo-behawioralnej, humanistycznej i systemowej. Wskazano na różne techniki zabawowe, w procesie diagnozy i terapii dziecka, dostosowane do możliwości rozwojowych badanych dzieci.

O warsztacie badawczym Habilitantki świadczą wybrane artykuły o charakterze empirycznym. Zostały one opublikowane w czasopismach z listy B i dotyczą: funkcjonowania psychologicznego mężczyzn i kobiet w sytuacji rozwodowej, postaw rodzicielskich rozwodzących się rodziców, parentyfikacji dzieci w rodzinach o ograniczonych kompetencjach w zakresie opieki rodzicielskiej. Wszystkie te publikacje cechuje staranny przegląd wybranych pozycji z literatury światowej. Badania zostały dobrze zaprojektowane, a ich wyniki zweryfikowane w oparciu o właściwe metody statystycznego opracowania danych. Z kolei ich ocena jakościowa została uzasadniona w odniesieniu do dotychczasowych badań i stanowisk teoretycznych związanych z opisywaną problematyką.

W artykule pt. „*Funkcjonowanie kobiet i mężczyzn w sytuacji rozwodowej – analiza psychologiczna*” (Polskie Forum Psychologiczne, 2012,1,62-78) Habilitantka potwierdziła obserwowane, między kobietami i mężczyznami, różnice odnośnie inicjowania rozwodu, radzenia sobie z nim oraz jakości funkcjonowania byłych małżonków. Na szczególną uwagę zasługują dwa autorskie artykuły Habilitantki. Pierwszy, pt. „*Funkcjonowanie psychologiczne rozwodzących się rodziców a ich postawy rodzicielskie*” (Polskie Forum Psychologiczne 2015,3,242-257), można potraktować jako uzupełnienie empiryczne opisanej, w monografiach, problematyki związanej z procesem rozwodowym. Do badania rozwodzących się par Habilitantka zastosowała własne narzędzie, Skalę Funkcjonowania Psychologicznego dla Rodziców (SFP-R). W drugim artykule, pt. „*Parental attitudes and parentification of children in families with limited parental care competencies*” (Polish Journal of Applied Psychology 2016, 3, 93-108), przedstawiła wyniki dużej grupy badanych (272 matek, 272 ojców) uczestniczących w procedurze sądowej o pozbawienie lub ograniczenie władzy rodzicielskiej oraz 272 dzieci. Należy podkreślić znaczenie i pracochłonność badania, które obejmowało całe rodziny, a dokładniej rodziców i najstarsze dziecko. Do interpretacji wyników wykorzystała model rodzicielski Lisy Hooper. W szczegółowo przeprowadzonych analizach uwzględniła bogaty zestaw zmiennych, psychologicznych i socjodemograficznych.

Moja uwaga, do wspomnianych artykułów, dotyczy wybranego modelu analizy wyników. Szkoda, że Habilitantka nie wykorzystała tak bogatego materiału i nie wskazała na możliwe różnice czy podobieństwa między małżonkami/rodzicami w badanych parach, a jedynie porównała wyniki średnie odnoszące się do grup kobiet/matek i mężczyzn/ojców.

Habilitantka podała 3 artykuły/rozdziały opublikowane w pracach zbiorowych. Mają one charakter przeglądowy. Wśród nich jest obszerny rozdział pt. „*Rozwód jako sytuacja kryzysowa w rodzinie*” (zawarty w monografii pt. „*Psychologia rodziny*”, 2016). Zaprezentowała, w nim, najważniejsze zagadnienia związane z kryzysem rozwodowym, ujmując również psychologiczne funkcjonowanie rozwodzących się rodziców i ich dzieci. Kolejne dwa artykuły/rozdziały zostały napisane z A. Lewandowską-Walter. Pierwszy, pt. „*Diagnoza więzi uczuciowych w opiniowaniu sądowym w sprawach rodzinnych*” (zamieszczony w monografii pt. „*Standardy opiniowania psychologicznego w sprawach rodzinnych i opiekuńczych*”, 2016), przedstawia znaczenie osobowości i umiejętności rodziców w kształtowaniu się więzi uczuciowej rodzice-dziecko oraz krytyczną

charakterystykę stosowanych metod diagnostycznych. Drugi, pt. „Rozwód w rodzinie – perspektywa rodzica i dziecka” (Studia Humanistica Gedanensisa 5, 58-88, 2017), został poświęcony radzeniu sobie z rozwodem ze wskazaniem na jego trzy fazy: przedrozwodową, rozvodu i porozwodową. Za cenny można uznać, zaproponowany w artykule, autorski model indywidualnych procesów decyzyjnych i emocjonalnych partnerów oraz relacji w związku. Moja, raczej formalna, uwaga dotyczy trzeciej publikacji. Nie jest ona częścią pracy zbiorowej, ale artykułem w czasopiśmie i tak powinna być zaklasyfikowana.

Habilitantka jest współautorką dwóch metod diagnozy psychologicznej, które wiążą się z psychologią rodziny. Są to: Metoda do diagnozowania więzi rodzinnych dzieci i młodzieży oraz Test Relacji Rodzinnych (TRR). Metoda do diagnozowania więzi rodzinnych dzieci i młodzieży została opisana w drugiej części, wspomnianego wcześniej, podręcznika pt. „Diagnoza więzi rodzinnych dzieci i młodzieży”. Stanowi ona zbiór 15 zabaw dostosowanych do wieku dziecka (przypisanych do trzech przedziałów wiekowych: 5-8 lat; 9-12 lat i powyżej 13 lat) oraz typu sprawy (rozwód, regulacja kontaktów, sprawy opiekuńcze, demoralizacja nieletnich z wątkiem opiekuńczym). Obejmuje także studia przypadków jako przykłady zastosowania zabaw w procesie diagnostycznym. Z kolei Test Relacji Rodzinnych (TRR) znajduje się w bazie testów w Pracowni Testów Psychologicznych i Pedagogicznych. Podłożem teoretycznym tej metody jest traktowanie rodziny jako systemu. Zachowano, konieczne dla oceny systemu rodzinnego, wymiary (hierarchia, granice, więź emocjonalna).

Jako wieloletni biegły sądowy wiem jak trudno opiniować w sprawach rodzinnych, stąd doceniam trud włożony w przygotowanie odpowiednio zaprojektowanych zabaw, które umożliwiają dziecku w sposób naturalny ujawnianie sytuacji niejednokrotnie dla niego niejasnych, trudnych, zagrażających. Opracowane przez Habilitantkę techniki uważam za niezbędne a bywa, że jedyne w opiniowaniu przez biegłych psychologów złożonych problemów jak np.: molestowanie seksualne dziecka, wybór rodzica, który będzie pełnił opiekę nad dzieckiem po rozwodzie czy też pozbawienie rodzica władzy rodzicielskiej.

Podsumowując, zgłoszone osiągnięcie stanowi istotny i wieloaspektowy wkład do nauki psychologicznej. Habilitantka dysponuje bogatą wiedzą z psychologii rodziny. W swoich pracach odwołuje się do ugruntowanych teorii, tj. zasobów systemowej teorii rodziny i teorii więzi. Na uznanie zasługuje nowatorski model adaptacji do rozwodu, wnikliwa analiza zmian rodziny w procesie rozwodowym oraz możliwości minimalizowania strat

związanych z rozwodem. Jest autorem i współautorem zabawowych technik do badania dzieci w procesie rozwodowym oraz uznanych metod, niezbędnych do diagnozowania rodziny. Problem, którym zajmuje się Habilitantka jest ważny i wpisuje się w aktualne zmiany funkcjonowania współczesnych małżeństw, które mimo deklaracji ślubnej coraz szybciej podejmują decyzję o rozstaniu. Rozwody stały się zjawiskiem powszechnym, nienagannym, traktowanym jako ryzyko dla każdego małżeństwa. Stąd niezbędna jest wiedza naukowa i jej odpowiednie stosowanie w celu przywrócenia równowagi rodzicom i dzieciom w kryzysie rozwodowym.

2. Ocena pozostałego dorobku naukowego, dydaktycznego i popularyzatorskiego

Na pozostały dorobek naukowy składa się 57 publikacji, wydanych po doktoracie. Habilitantka jest współautorką 6 artykułów w czasopismach z listy Journal Citation Reports (JCR) takich jak: Medical Science Monitor, Journal of Social and Personal Relationships, Journal of Social Psychology, Social Behavior and Personality, Journal of Religion and Health (2 art.) oraz współautorką dwóch artykułów w czasopismach z listy European Reference Index For the Humanities (ERIH) (Polish Psychological Bulletin i Przegląd Psychologiczny). Pozostałe prace stanowią artykuły opublikowane w czasopismach międzynarodowych i krajowych nieindeksowanych na listach A i C (19 współautorskich artykułów) oraz opracowania zbiorowe t.j. jedna współautorska monografia i 29 rozdziałów w książkach pod redakcją (27 współautorskich i 2 autorskie).

Sumaryczny Impact Factor wg listy Journal Citation Reports (JCR) zgodnie z rokiem opublikowania wynosi 5,473. Z kolei liczba cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS) stanowi 41 (bez autocytowań). Indeks Hirscha według bazy WoS = 4.

Wykazane publikacje świadczą o szerokich zainteresowaniach Habilitantki. Ogólnie ujmując obejmują one tematykę psychologii rodziny, psychologii osobowości oraz psychologii sądowej.

W psychologii rodziny badania Habilitantki są wieloaspektowe. Jej publikacje dotyczą postaw rodzicielskich, empatii, inteligencji emocjonalnej, stylów przywiązania, zróżnicowania Ja. Efektem Jej badań zespołowych są również publikacje związane z oceną jakości i spójności małżeństwa, gdzie wskazała na znaczenie rodziny pochodzenia (*„Wpływ rodziny pochodzenia na jakość małżeństwa”* – rozdział w książce pt. *„Motywy, cele, wartości: przyczynek do zrozumienia stanu ducha i umysłu współczesnych Polaków”*, 2004) oraz stylów

przywiązania („Attachment styles as the perceptron of couples cohesion”- artykuł w Social Behavior and Personality, 2015).

W kręgu zainteresowań Habilitantki mieści się analiza przemian spostrzegania bliskich relacji i funkcjonowania młodych Polaków („Lifestyle and close relationship trends among Young adults In Poland”- artykuł opublikowany w Journal of Social and Personal Relationship, 2014) oraz typowego, dla współczesnych dorosłych, konfliktu między dążeniem do bliskości a zachowaniem niezależności („Samorealizacja czy relacja?. Koncentracja na różnych sferach życia a poczucie sensu życia i spełnienia”, rozdział w książce pt. „Kobiecość w obliczu zmian studia interdyscyplinarne”, 2015). Należy zaznaczyć, że przygotowanie wspomnianego rozdziału wymagało zastosowania narracyjnej procedury badawczej.

Habilitantka łączy zagadnienia psychologii rodziny z psychologią prokreacji. Tu na uwagę zasługują artykuły poświęcone: tranzycji do rodzicielstwa ujmowanej w perspektywie teorii przywiązania, modeli systemowych oraz społecznego funkcjonowania. Wchodzenie na kolejny, normatywny etap rodziny jakim jest rodzicielstwo Habilitantka uznaje za kryzysową przemianę. W tym obszarze pozostają artykuły poświęcone: sytuacji okołoporodowej, opiece nad noworodkiem i potrzebom rodziców, specyfice przywiązania w systemach rodzinnych z bliźniętami. Dopełnieniem wspomnianych tematów są te wskazujące na społeczną percepcję i atrakcyjność kobiet i mężczyzn o różnym statusie rodzicielskim. Związane z tą problematyką badania (opublikowane w 2010, w książce pt. „Rodzice i dzieci w różnych systemach rodzinnych”) zostały przeprowadzone w paradygmacie korelacyjno-eksperymentalnym. Habilitantka podejmowała problematykę ojcostwa i macierzyństwa. Poddała ocenie realizowanie roli rodzicielskiej przez ojca, w kontekście jego aktywności zawodowej i jej braku, w sytuacji rozwodu oraz problematykę przedwczesnego macierzyństwa, badając niepełnoletnie matki w grupie dziewcząt niedostosowanych społecznie. Zajmowała się też prężnością rodzinną, co wymagało adaptacji Family Resilience Assessment Scale (FRAS) do mierzenia prężności rodziny. Wyniki tych badań zostały zaprezentowane w artykule opublikowanym w Current Issues in Personality Psychology, w 2017 roku.

Druga grupa publikacji dotyczy, przede wszystkim, psychologii osobowości ale również uwzględnia psychologię jakości życia i zdrowia. Habilitantka analizowała m.in.: umiejscowienie kontroli; klarowność Ja; orientację religijną; jakość i sens życia u osób z prób klinicznych (z depresją i po próbach samobójczych); poczucie własnej wartości, style radzenia

sobie ze stresem oraz strategii planowania u osób z zaburzeniami psychopatycznymi, osobowościowymi; lęk u kobiet biorących udział w badaniach mamograficznych; seksualizację młodzieży.

Z kolei zainteresowania Habilitantki psychologią sądową wiążą się z Jej praktyką psychologiczną. Publikacje z tego zakresu obejmują: konsekwencje przemocy dla jednostki oraz poziom jej aprobaty społecznej; postawy wobec przemocy domowej (fizycznej, emocjonalnej, seksualnej) wobec kobiet, przemocy seksualnej wobec dzieci i jej uwarunkowań; doznanie traumy u ofiar przestępców seksualnych w czasie uczestnictwa w procesie sądowym. Badania te dotyczyły trudnych i bardzo wrażliwych obszarów z uwagi na to, że uczestnikami były osoby dotkliwie skrzywdzone. Habilitantkę interesowały też kompetencje biegłych sądowych - psychologów. Dokonała oceny formalnych i merytorycznych aspektów opiniowania sądowo-psychologicznego w sprawach karnych oraz opiniowania sądowo-psychologicznego w sprawach nieletnich, co zostało przedstawione w artykułach zamieszczonych w pracach zbiorowych.

Przegląd wykazanych publikacji świadczy o rozległej wiedzy i wielowątkowych zainteresowaniach Habilitantki. Pozytywnie oceniam Jej kompetencje i warsztat badawczy. W swoich badaniach posługiwała się metodami kwestionariuszowymi, jakościowymi oraz eksperymentalnymi. Ponadto jest współautorką adaptacji takich metod jak: Skala Prężności Rodziny (FRAS) Meggan Sixbey; Skala Fundamentalizmu Religijnego Boba Altemayera i Bruce Hunsbergera; Skale do badania postawy wobec różnych form przemocy i postawy wobec przemocy w bliskich związkach Franka D. Fincham i in. oraz Brendy A. Smith i in. Skonstruowała (ze współpracownikami) Wielowymiarowy Kwestionariusz Planów oraz narzędzie do pomiaru Więzi Symbiotycznej.

3. Ocena działalności dydaktycznej, organizacyjnej, popularyzatorskiej oraz innych dokonań (w tym współpracy międzynarodowej)

Dr M. Błażek ma bardzo duże doświadczenie dydaktyczne. Realizuje zajęcia na uczelni macierzystej, tj. w Uniwersytecie Gdańskim na Psychologii i innych kierunkach oraz w Uniwersytecie Medycznym. Jej zajęcia dla studentów Psychologii obejmują takie przedmioty jak psychologia osobowości, diagnoza psychologiczna, rodzina dysfunkcyjna jako przedmiot ekspertyzy psychologicznej, psychologia rodziny, kliniczna psychologia rodziny, miłość i promiskuityzm seksualny w analizie przypadków. Prowadziła również seminaria magisterskie. Była promotorem ponad 100 prac magisterskich. Została wyróżniona w 2008

roku nagrodą „Nauczyciel roku”. Jest współautorem projektu studiów – Kryminologia, które zostały uruchomione na Wydziale Prawa i Administracji UG. Współpracowała ze studentkami kołami naukowymi i była opiekunem praktyk studenckich. Obecnie jest kierownikiem projektu (ze strony UG) zatytułowanego „Efekt emocjonalnego fantomu” realizowanego we współpracy z Politechniką Gdańską i Interdisciplinary Center IDC Herzliya (Izrael). Mianowana (przez prorektora ds. nauki UG oraz Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego) do europejskiej współpracy w dziedzinie nauki i technologii (European Cooperation in Science and Technology - COST).

Od 2016 roku pełni rolę promotora pomocniczego w dwóch przewodach doktorskich w Uniwersytecie Gdańskim: mgr Marty Ruszkiewicz - praca doktorska pt. Rola radzenia sobie ze stresem, prężności psychicznej oraz nadziei podstawowej w kształtowaniu jakości życia osób z chorobami układu krążenia (promotor - prof. dr hab. Mariola Bidzan) oraz mgr. Piotra Dąbrowskiego - praca doktorska pt. „Psychologiczne uwarunkowania radzenia sobie ze stresem osób uprawiających sport wyczynowo i rekreacyjnie” (promotor – prof. UG, dr hab. Franciszek Makurat).

Na uznanie zasługuje Jej działalność organizacyjna. Dr M. Błażek pełni odpowiedzialne funkcje w trzech Komitetach Redakcyjnych czasopism: *Current Issues Personality Psychology* (redaktor) *Probacja* (członek Rady Naukowej), *Studia Humanistica Gedanensia* (członek Rady Redakcyjnej). Była współorganizatorem 11 konferencji w tym dwóch międzynarodowych. W latach 2014-16 realizowała cztery projekty we współpracy z Pracownią Testów Psychologicznych i Pedagogicznych, w Gdańsku. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, Europejskiego Stowarzyszenia Psychologii i Prawa (*European Association of Psychology and Law*), Międzynarodowego Stowarzyszenia Badań nad Relacjami (International Association for Relationship Research) oraz Sekcji Psychologii Sadowej PTP. Aktywnie działa w dwóch Komisjach Senackich, a od 2017 r. jest pełnomocnikiem Rektora UG ds. przeciwdziałania mobbingowi.

Habilitantka brała udział w dziewięciu projektach badawczych. Większość z nich miało charakter lokalny, było finansowanych przez Uniwersytet Gdański. Za znaczący można uznać współautorski projekt realizowany w ramach współpracy z Międzynarodowym Stowarzyszeniem Badań nad Relacjami (Association for Relationships Research) z prof. Phillip'em Shaver i prof. Mario Mikulincer. Za bardzo ważny uważam również udział

Habilitantki w granie NCN–SONATA 1 – „Fuzja tożsamości osobistej i grupowej oraz jej konsekwencje dla postaw i zachowań jednostki”, którego była głównym wykonawcą.

Imponująca jest aktywność konferencyjna Habilitantki. Brała czynny udział w 77 konferencjach (56 ogólnopolskich i 21 międzynarodowych).

Godna podziwu jest Jej aktywność związana z praktyką psychologiczną. Wykonała ok. 2000 ekspertyz sądowo-psychologicznych na zlecenie Sądu. Wiedza naukowa i doświadczenie praktyczne Habilitantki zyskały uznanie czego dowodem było powołanie, dr M. Błażek, do zespołów ekspertów przy Ministrze Sprawiedliwości. Pracowała w czterech zespołach eksperckich: ds. opracowania standardów opiniowania sądowo-psychologicznego w sprawach rodzinnych, ds. ustalania standardów metodologii opiniowania w opiniodawczych zespołach sądowych specjalistów, ds. zmian w Kodeksie Cywilnym odnośnie procedury mediacyjnej, ds. opracowania standardów opiniowania w sprawach opiekuńczych. Efektem tych prac było wprowadzenie w 2016 r. wspomnianych standardów w randze Zarządzenia Ministra Sprawiedliwości.

Konkluzja:

Stosując kryteria oceny ujęte w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pozytywnie oceniam dorobek naukowy i aktywność naukową dr Magdaleny Błażek. Osiągnięcia naukowe Habilitantki, po otrzymaniu stopnia doktora, stanowią znaczący wkład w rozwój dyscypliny naukowej - psychologii i odpowiadają wymogom stawianym do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Wnoszę o nadanie, Pani dr Magdalenie Błażek, stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

I. Janicki